

ΕΤΟΣ 62ον

23 Νοεμβρίου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 47 (3208)

Ο ΑΛΗΘΙΝΑ ΠΛΟΥΣΙΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Στόν γνωστό μας ἄφρονα πλούσιο ἀναφέρεται ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί. Ἐφρων, θεολογικά, εἶναι αὐτός πού δέν ἔχει φρένα στόν νοῦ του, εἶναι αὐτός πού πιστεύει ὅτι δέν ὑπάρχει Θεός, ἄρα ὅλα ἐπιτρέπονται γι' αὐτόν, κατά τόν πολὺ Ντοστογιέφσκι. Ἡ Ἁγία Γραφή τό τονίζει καθαρά στόν 13ο Ψαλμό: «Εἶπεν ἄφρων ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι Θεός» (στ. 1).

Ἔτσι καί στό σημερινό Εὐαγγέλιο βλέπουμε ἕναν ἄνθρωπο, νά «λογαριάζει χωρίς τόν ξενοδόχο», ὅπως λέμε στήν καθημερινή ζωή. Βλέπουμε ἕναν ἄνθρωπο πλεονέκτη, πού δέν μπορεῖ νά χαρεῖ μέ ὅσα τοῦ δίνει ἀφθονοπαρόχως ὁ Θεός. Ἀντίθετα, ἀγωνιᾷ γιά τήν ὑπερπαραγωγή καί σκέπτεται πού νά βρεῖ χώρο γιά νά ἀποθηκεύσει τό πλεόνασμα! Σχεδιάζει τήν κατεδάφιση τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν ἀποθηκῶν καί τήν κατασκευή ἄλλων, μεγαλύτερων. Τότε, πιστεύει, θά ἀναπαυθεῖ, θά ἀνακουφιστεῖ μέ τά τόσα ἀγαθὰ πού θά ἔχει ἐξασφαλίσει στόν ἑαυτό του.

Ὅμως τή νύκτα ἐκείνη θά ἔφευγε ἀπό τή ζωή καί δέν τό ἤξερε. «Σέ ποιόν θά μείνουν ὅσα ἐτοίμασες μέ τό μυαλό σου καί βάσιμες κιόλας τήν εὐτυχία σου σέ αὐτά; Ποιός θά εἶναι ὁ κληρονόμος;», τόν ρωτᾷ ὁ Θεός. Καί ἡ περικοπή κλείνει μέ τά λόγια τοῦ Χριστοῦ ὅτι αὐτά παθαίνει ἐκεῖνος πού θησαυρίζει σκεπτόμενος μόνον τόν ἑαυτό του καί δέν φροντίζει νά γίνε πλούσιος κατά Θεόν.

Ἡ ἀσθένεια τῆς πλεονεξίας

Ὁ πλεονέκτης, ἀδελφοί, εἶναι ἕνας ἄνθρωπος δυστυχής. Ἐχει βγάλλει ἀπό τήν καρδιά του τόν Χριστό καί τήν ἀγάπη πρὸς τόν ἄνθρωπο καί ἔχει βάλει τό χρῆμα, τή φήμη, τή δόξα. Ὅσα κι ἂν πετυχαίνει, δέν εἶναι εὐχαριστημένος.

Ἄν ὅμως βγάλλει κανεὶς τόν Χριστό ἀπό τήν καρδιά, τότε αὐτή θά γεμίσει μέ ἄλλα πράγματα κι αὐτά θά εἶναι εἰδωλα. Γι' αὐτό καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέει ὅτι ἡ πλεονεξία εἶναι εἰδωλολατρία (Κολ. 3,5). Τό ἄγχος εἶναι μιά κατάσταση

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιβ' 16-21, η' 8)

Τό αγαθό είναι ο ίδιος ο Θεός

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; Καὶ εἶπε· Τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· Ἄφρον, ταύτη τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἠτοίμασας, τίς ἔσται; Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἐαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

ὅπου δέν ὑπάρχει ἐμπιστοσύνη στή θεία Πρόνοια. Μιά κατάσταση μοναξιάς. Λείπει στόν ἄνθρωπο ἡ ζωντανή σχέση μέ τόν Θεό, τόν πλησίον, καθώς καί ἡ πραγματική σχέση, ἡ ὑγίης σχέση μέ τόν ἑαυτό του, ἡ ὁποία καί ἐξαρτᾶται ἀπό τίς δύο προηγούμενες.

Ὁ πλεονέκτης ἄφρων πλούσιος εἶναι ἀνελεήμων, ἄσπλαχνος, ἐριστικός, φιλήργυρος, σαρκολάτρης, φίληρχος, υπερήφανος. Γίνεται ἀντικείμενο σφοδρῆς ἐπίθεσης καί ἐξευτελισμοῦ ἀπό ὅλα τὰ παραπάνω πάθη καί τίς διακλήδωσεις τους καί δέν μπορεῖ νά δεῖ τό προφανές: ὅταν ἔχω πολλὰ νά δίνω καί σ' ἐκείνους πού ἔχουν ἀνάγκη. Τά σπίτια καί τὰ στομάχια τῶν φτωχῶν τότε γίνονται οἱ ἀποθήκες πού θά δεχθοῦν τό πλεόνασμα. Ἔτσι ὁ ἄνθρωπος ἀπαλλῆσεται ἀπό τό ἄγχος καί πλουτίζει κατά Θεόν.

Ὁ κατά Θεόν πλουτισμός

Ὁ ἄνθρωπος πλουτίζει πνευματικά, ὅταν ἀποκτάει τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὅταν λειτουργεῖται, προσεύχεται, ἐξομολογεῖται, μετανοεῖ, κοινωνάει, ὅταν δηλαδή ζεῖ τό γεγονός τῆς Ἐκκλησίας. Σκοπός του εἶναι νά ἀποκτήσει τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅπως λέει καί ὁ ὄσιος Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ. Τά ἀποτελέσματα τῆς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου εἶναι αὐτά ἀκριβῶς πού περιγράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότητα, ἀγαθοσύνη, πίστη, πραότητα, ἐγκράτεια (Γαλ. 5,22), ὅ,τι δηλαδή δέν ὑπάρχει στήν καρδιά τοῦ ἄφρονα πλουσίου. Ὁ κατά Θεόν πλούσιος χαίρεται νά δίνει, νά ἀγαπάει, νά προσεύχεται, νά ἐγκρατεύεται, νά εἶναι πραῦς καί ὅλα αὐτά τά χαρίσματα νά τά καταθέτει στίς καρδιές τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, τῶν ὁποίωνδήποτε ἄλλων, ἀνεξαρτήτως φυλῆς, γλώσσας, θρησκείας. Γνωρίζει ὅτι τά καταθέτει στόν Χριστό καί Ἐκεῖνος τά διαθέτει. Ὅσα περισσότερα καταθέτει, τόσα περισσότερα τοῦ ἐπιστρέφονται γιά νά τά καταθέσει ἐκ νέου. Καί ἡ χαρά δέν ἔχει τέλος. Ἀπό μιά καρδιά πού ἔτσι λειτουργεῖ προκύπτει καί τό εὐλογημένο, τό κατά Θεόν ἔργο, ἔργο γιά τόν Χριστό καί ὄχι γιά ἐμάς.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ὁ Ἰησοῦς εἶπε τὴν ἑξῆς παραβολὴν. «Ἐνὸς ἀνθρώπου πλουσίου τὰ χωράφια ἔφεραν ἔσοδειαν μεγάλην καὶ ἐσκέπτετο μέσα του, “Τί νὰ κάνω, ἐπειδὴ δὲν ἔχω πού νὰ συγκεντρώσω τοὺς καρπούς μου;” καὶ εἶπε, “Αὐτό θὰ κάνω: Θὰ κατεδαφίσω τὶς ἀποθήκες μου καὶ θὰ χτίσω μεγαλύτερες καὶ θὰ συγκεντρώσω ἐκεῖ ὅλα τὰ γεννήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, καὶ θὰ πῶ εἰς τὴν ψυχὴν μου, Ψυχῆ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ, γιὰ πολλὰ χρόνια· ἀναπαύου, φάγε, πῖε, εὐφραίνου”. Ὁ Θεὸς ὁμως τοῦ εἶπε, “Ἄνοιτε, αὐτὴν τὴν νύχτα ζητοῦν ἀπὸ σέ τὴν ψυχὴν σου. Ἐκεῖνα δέ πού ἐτοίμασες, ποίος θὰ τὰ πάρῃ;”. Αὐτὰ παθαίνει ἐκεῖνος πού θησαυρίζει διὰ τὸν ἑαυτόν του καὶ δὲν φροντίζει νὰ γίνῃ πλοῦσιος ὡς πρὸς τὸν Θεόν. Ἐνῶ ἔλεγε αὐτά, ἐφώνησε, «Ἐκεῖνος πού ἔχει αὐτὰ διὰ νὰ ἀκούῃ, ἄς ἀκούῃ».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κοινιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Τό ἀδῆλο τοῦ θανάτου

Ὁ πλούσιος τοῦ Εὐαγγελίου, δὲν ἐνδιαφερόταν γιὰ τὸν θάνατο. Πνιγμένος μέσα στὴν ὑλικὴ του εὐμάρεια, ἀγνοοῦσε ἢ ἔκανε τὰ πάντα γιὰ νὰ ἀγνοεῖ τὸ μόνο σίγουρο, πού εἶναι ὁ θάνατός του καὶ τὸ ἀβέβαιο τῆς ἐπέλευσός του.

Ἄλλῃ καὶ ἡ ἐποχὴ μας κάνει τὰ πάντα γιὰ νὰ «ξορκίσει» τόσο τὸ σίγουρο τοῦ γεγονότος, ὅσο καὶ τὸ ἀβέβαιο τῆς εισόδου του στὴ ζωὴ μας. Ὁ τονισμὸς τοῦ καταναλωτισμοῦ, τοῦ τρυφηλοῦ βίου καὶ τῶν πάσης φύσεως καταχρήσεων προσπαθοῦν νὰ κάνουν τὸν ἄνθρωπο νὰ ξεχάσει. Ὡς πότε ὁμως νὰ καθυστεροῦμε τὴν κατοίκηση στοὺς τάφους μὲ τὰ φτιασιδώματα;

Μόνο ὁ Χριστός, ὁ μοναδικὸς νικητὴς τοῦ θανάτου μέσα στὴν Ἱστορία καὶ αἰεζωο πρότυπο γιὰ μᾶς, νοηματοδοτεῖ καὶ τὸν θάνατο καὶ τὴν Ἱστορία. Ζώντας μαζί Του, δηλαδὴ μέσα στό σῶμα Του πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία ζοῦμε τὰ ἔσχατα καὶ δὲν μᾶς φοβίζει ἡ ἀδῆλη στιγμή τοῦ τέλους μας. Γνωρίζοντας ὅτι ὁ Χριστός, ἡ Ἀγάπη, εἶναι ἐκείνη πού θὰ κηδεύσει τοὺς αἰῶνες, ἐκείνη πού θὰ πεῖ τὴν τελευταία ῥέξη, χαριτωνόμαστε μὲ ἐπίμονη προσευχὴ, ἀγωνιζόμαστε νὰ κάνουμε ὅ,τι εἶναι ἀνθρωπίνως δυνατό γιὰ τὸν συνάνθρωπό μας ὡς πλοῦσιοι κατὰ Θεόν καὶ ὑπομονετικά, ὅσο καὶ χαρούμενα, ἀναμένουμε τὴ δροσοβόλο ἐκδημία μας.

Ἀρχιμ. Ε. Τ.

23 Νοεμβρίου 2014: ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΛΟΥΚΑ

Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου († 394),

Γρηγορίου Ἀκραγαντίων. Σισινίου ὁμολογητοῦ (γ΄ αἰ.).

Ἦχος: βαρὺς – Ἑωθινόν: Β΄ – Ἀπόστολος: Ἐφεσ. β΄ 14-22 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιβ΄ 16-21, ν΄ 8.

Η ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 30 Νοεμβρίου, Ἀνδρέου ἀποστόλου.

Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. δ΄ 9-16 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α΄ 35-52.

Βιβλία τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Σειρά «Βασική Δογματική Διδασκαλία»

1. Πρωτοπρ. Ἀντωνίου Ἀλεβιζόπουλου, Ἐφόδιον Ὁρθοδοξίας, ἐκλαϊκευμένη ὀρθόδοξη δογματική (νέα ἔκδοσις).
2. Καθηγ. Ἀνδρέα Θεοδώρου, «Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν», ματιές στό ὀρθόδοξο δόγμα μέ βάση τό ἱερό Σύμβολο τῆς Πίστεως.
3. Καθηγ. Ἀθανάσιου Δελγκωστόπουλου, Ἡ πίστι τῶν Ὁρθοδόξων, ὀρθόδοξη δογματική γιά τόν σύγχρονο ἄνθρωπο.
4. Καθηγ. Ἀνδρέα Θεοδώρου, Ἀπαντήσεις σέ ἐρωτήματα δογματικά, ἐμβάθυνση στήν ὀρθόδοξη πίστιν σέ μορφή 173 ἐρωταποκρίσεων.
5. Καθηγ. Ἀνδρέα Θεοδώρου, Ἀπαντήσεις σέ ἐρωτήματα δογματικά-συμβολικά-ἱστορικοδογματικά, τό ὀρθόδοξο δόγμα σέ σχέση μ' ἐκεῖνα τῶν ἑτερόδοξων Ἐκκλησιῶν σέ μορφή 217 ἐρωταποκρίσεων.
6. Καθηγ. Ἀνδρέα Θεοδώρου, Ἀπαντήσεις σέ ἐρωτήματα σωτηριολογικά, ἡ ὀρθόδοξη σωτηριολογία σέ μορφή 169 ἐρωταποκρίσεων.

ΔΙΑΘΕΣΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ἡ εἰκόνα εἶναι ἀναπόσπαστο μέρος τοῦ λειτουργικοῦ βίου τῆς Ἐκκλησίας καί μέσο γιά νά γνωρίσουμε τόν Θεό καί νά ἐνωθοῦμε μαζί Του. Αὐτός εἶναι ὁ λόγος πού ἡ Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος φιλοτεχνεῖ καί διαθέτει βυζαντινές εἰκόνες σέ καμβά καί ξύλο, σέ μιά ὑψηλοῦ ἐπιπέδου ποιότητας παραγωγή. Οἱ εἰκόνες ἀφοροῦν τόν κύκλο τῶν Δεσποτικῶν καί τῶν Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὡς καί τῶν ἑορτῶν τῶν Ἁγίων καί θά ὀλοκληρωθεῖ στό ἐγγύς μέλλον.
Πληροφορίες: τηλ. 210 8161544

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.π. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---